

Høringssvar

Fredericia, den 22.10 2019

Min baggrund

Som indledning til mit høringssvar vil jeg gerne kort beskrive min baggrund.

Jeg har ultimo juni 2019 taget jagttegn, men har endnu ikke bestået mine skydeprøver. Derfor kan jeg ikke deltage i reguleringsindsatsen, selv om jeg måtte ønske det. Hvis det havde været frivilligt, hvilken rækkefølge skydeprøverne kunne tages i, kunne jeg have deltaget allerede her i efterårs-sæsonen med riffel, men eftersom de fleste jagtforeninger i Syddanmark, herunder min lokale jagtforening har afsluttet flugtskydesæsonens to ugentlige træningsaftener allerede i slutningen af august, kunne jeg ikke efter bestået jagttegnsprøve og efterfølgende afventning af politiets godkendelse både nå tilpasning af haglgevær og samtidig nå at opnå tilstrækkelig skydefærdighed med hagl til at gå til haglskydeprøve i år. Uden bestået haglskydeprøve ingen riffelskydeprøve! Med andre ord: Ved at ændre bekendtgørelsen om skydeprøvernes aflæggelse vil man med et pennestrøg kunne skabe mange flere mulige reguleringsjægere.

Mange af os nye jagttegnslødere har ikke adgang til egen jagt, men kunne sagtens være med i en mårhundereguleringsgruppe og yde en værdifuld indsats og samtidig få jagterfaring.

Summa summarum: Jeg vil gerne, men har som så mange andre nyjægere desværre ikke muligheden. Med den formeringshastighed mårhunden har, vil det derfor være højst formålstjenligt at ændre bekendtgørelsen...

Dernæst har jeg en række forslag til ministeren.

1. Indfør obligatorisk undervisning til jagttegnsaspiranter i opstilling/røgtning af fælder/etablering af baitpladser.
2. Gør det muligt for lokale jagtforeninger via en dertil lavet pulje (af passende størrelse!) at kunne indkøbe fælder, som jagttegnsundervisere kan anvende til undervisning af jagttegnslødere.

3. Forlang af udbydere af undervisningsmateriale til jagttegnsundervisning, at det skal opdateres til virkeligheden. Et eksempel: I september 2018 købte jeg Danmarks Jægerforbunds undervisningsbog (3. udgave). Ifølge den får mårhunden 5-10 hvalpe i et kuld. Det hænger dårligt sammen med, at der er nedlagt drægtige mårhundetæver med op til 18 fostre og at mårhunden ifølge forvaltningsplanens side 11 i gennemsnit får 11 hvalpe pr. kuld.
4. Hvis man laver den i punkt 2 foreslåede pulje, kunne man fra den også gøre det muligt for jægere at søge midler til fælder, foder til baitpladser, brændstof til og fra reguleringspladsen osv. Eventuelt med mulighed for, at hr. og fru Danmark også kan bidrage økonomisk til puljen og efter ønske kan sørge for, at netop deres bidrag går til en bestemt jagtforenings reguleringsarbejde.
5. Sæt penge af til et langt sejt træk til holdningsbearbejdning og oplysningsvirksomhed for offentligheden, så der kan skabes forståelse for og accept af nødvendigheden af en intensiv og vedvarende bekæmpelse af mink, mårhund og vaskebjørn.

Hvad hjælper det med jægere, skydestiger/-tårne, baitpladser og fælder, hvis dele af befolkningen saboterer skydestiger/-tårne, baitpladser og/eller fælder og lægger jægere for had som lystmordere, der ikke vil naturens mangfoldighed og biodiversitet det godt?

Uden en intensiv indsats mod rovvildtet (gælder også kat, ræv, huskade m.fl.) vil det om 30 år formentligt være umuligt at opleve fasaner/agerhøns/harer i det åbne land.

Råvildtbestanden vil sandsynligvis også gå drastisk ned, eftersom mårhunden bevisligt også har taget rålam.

Hvilke landmænd vil for egen regning betale for biotoppleje for fasaner/agerhøns/harer, for hvorfor knokle for fuglevildtet og harerne, hvis de bare bliver til føde for mårhunde og vaskebjørne?

Mårhunde får allerede nu helt op til 13-18 hvalpe i et kuld. Og med mildere vintre overvintrer mårhundene måske slet ikke i hi, men æder året rundt.

Allerede nu er der langt færre fugle i det hele taget end for få år tilbage, og hvis vaskebjørnen for alvor kommer til Danmark, bliver der endnu færre.

6. Lav skydepræmier f. eks. pr. hale af mink/mårhund/vaskebjørn for at motivere jægere til at komme ud at regulere vildt - eventuelt også præmier til dem, der regulerer flest mink/mårhunde/vaskebjørne. En præmie kunne være en kronvildtjagt på et eller flere af Naturstyrelsens arealer eller noget lignende, så der foreligger en motivationsfaktor til at sidde derude, også når det er koldt, vådt og blæsende.
7. Lav et samarbejde med dygtige buntmagere som kan eksperimentere med, hvad nedlagte mink/mårhunde/vaskebjørnes skind kan anvendes til. Afløn buntmagerne, sælg produkterne og lad nettoindtægten indgå i reguleringspuljen, så befolkningen samtidig med at købe brugskunst/tasker/tøj o .lign. kan støtte naturen og Danmarks fauna.
8. Lovliggør til reguleringsbrug relevant optik til jagt om natten (riffelkikkerter).
9. Etabler et styrket samarbejde mellem de eksisterende mårhundegrupper i landet, så det er muligt at få et estimeret billede af mårhundens bestandsudvikling med udgangspunkt i de seneste års afskydninger /kropsvægt på de nedlagte dyr/kuldstørrelser/lokaliteter.
10. Tag initiativ til etablering af et internationalt samarbejde med f.eks. svenske/finske/tyske jægerforbund om deres reguleringserfaringer: Hvad virker? Hvad virker ikke? Hvordan kan vi støtte/lære af hinanden?
11. Naturstyrelsen bør i samarbejde med jægere, der normalt ikke har jagtret i statens skove, lave et forslag til en effektiv reguleringsindsats mod mink/mårhund/vaskebjørn i statens skove. Som det er nu, risikerer statens skovarealer at virke som udklækningscentraler for mink/mårhund/vaskebjørn. Det er ikke tilstrækkeligt, at private lodsejere gør en indsats, hvis statens arealer er uden intensiv reguleringsindsats. Og at der i forvaltningsplanens side 28, der nu er til høring, står, at Naturstyrelsen har indgået en treårig plan med Miljøstyrelsen om bekæmpelse af invasive rovdyr på Miljø- og Fødevarestyrelsens arealer, betyder det så, at der findes statsligt ejede arealer, som ikke har en forpligtelse til effektiv regulering af invasive rovdyr?

Hvad er effektivitetskravet til Naturstyrelsens reguleringsindsats?

12. Som borger i byområde/randzone har jeg to minutters gang fra min bopæl observeret og til kommunen i september 2018 indberettet observation af mårhund. Jeg ringede endda selv til kommunens vildtansvarlige. Men der er ikke blevet foretaget bekæmpelse med fælde ved lokaliteten her over et år efter. Derfor virker det som tom retorik at opfordre til at melde observationer, hvis der alligevel ikke bliver handlet på observationerne. Og jeg bor endda tæt på Lillebælt, som ifølge side 20 i forvaltningsplanen skulle have særligt fokus i bekæmpelsen af mårhunden.

Som borger må jeg derfor opfordre til at gøre det troværdigt for befolkningen, at myndighederne vil gribe aktivt og effektivt ind i de områder, der anses for prioriterede. Det ser fint ud på papiret, men det kræver handling, hvis det skal være troværdigt. Og samtidig kan det opleves som en falliterklæring for de områder, der ikke anses for prioriterede...

Med venlig hilsen

Simone V. Kristensen